

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy
o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych
za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego
(druk nr 527)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem opiniowanej ustawy jest rozszerzenie zakresu czasowego stosowania ustawy na okres 1 stycznia 1957-31 grudnia 1989. W myśl przepisów opiniowanej ustawy za nieważne zostaną uznane orzeczenia wydane w tym czasie przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz przez organy pozasądowe za prowadzenie działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego..

Kolejnym nowym rozwiązaniem jest uznanie za nieważne decyzji o internowaniu w związku z wprowadzeniem w Polsce w dniu 13 grudnia 1981 roku stanu wojennego. Nowością normatywną jest również to, że osobom internowanym będzie przysługiwało od Skarbu Państwa odszkodowanie za poniesioną szkodę i zadośćuczynienie za doznaną krzywdę wynikłe z wykonania decyzji. Odszkodowanie i zadośćuczynienie nie będą mogły łącznie przekroczyć kwoty 25 000 zł. Osobie uprawnionej będzie przyznane odszkodowanie i zadośćuczynienie wyłącznie w oparciu o jeden tytuł.

Zgodnie z intencją ustawodawcy opiniowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Natomiast wypłata odszkodowań i zadośćuczynień będzie mogła nastąpić nie wcześniej niż 1 stycznia 2008 roku.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt opiniowanej ustawy był przedłożeniem poselskim (druk sejmowy nr 595). Przygotowane w toku prac legislacyjnych w Sejmie sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk sejmowy nr 2084) zasadniczo nie różni się merytorycznie od

pierwotnego projektu poselskiego. W II czytaniu zgłoszono dwie poprawki (druk sejmowy nr 2084-A), które następnie zostały przyjęte w III czytaniu. Szczególnie istotna jest ta poprawka, zgodnie z którą przepis ograniczający wysokość świadczeń do 25 000 zł nie znajdzie zastosowania w odniesieniu do osób represjonowanych z powodu działalności mającej miejsce przed dniem 31 grudnia 1956 roku.

III. Uwagi szczegółowe.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Agata Karwowska-Sokołowska
Główny specjalista ds. legislacji